

دبیر قدیمی ترین تشکل دانشجویان مهاجر از فعالیت های این نهاد می گوید

۲۵ سال تلاش برای رشد علمی دانشجویان مهاجر

دیگر مهاجرت می کنند. ضمن اینکه برای تحصیلات تکمیلی هم نیاز است که سطح زبان دانشجویان عالی باشد. برای اینکه این نیاز بچه ها رفع بشود، ما همواره دوره های زبان انگلیسی مان برپاست و بسیاری در همین جا تافل و ایلتس گرفته اند. حتی جالب است بدانید که اخیرا باتوجه به رشد مهاجرت به کشورهای آلمانی زبان، خیلی ها درخواست دادند که این زبان را هم در برنامه های آموزشی مان بگنجانیم که ما هم باتوجه به رسالتان همین کار را کردیم و استقبال خوبی هم از آن شد.

اماجالب ترین بخش واحد آموزش های خارج از درسی است که بیشتر به درد آینده شغلی دانشجویان مهاجر می خورد. باتوجه به اینکه پیدا کردن شغل مرتبط با رشته تحصیلی برای ما دانشجویان مهاجر تقریباً غیر ممکن است و از طرفی بسیاری از بچه ها از خانواده هایی هستند که پدرشان کارگر است و به راحتی از پس هزینه های تحصیل آن ها بر نمی آیند، کلاس های آموزشی را طرزی برپا کردیم که پس از اتمام دوره بچه ها به راحتی بتوانند وارد بازار کار آن شوند. دوره هایی مثل عکاسی، هنرهای دستی و...

تحول در دهه سوم فعالیت

اذا در سومین دهه فعالیتش در حال پیگیری طرحی با نخبگان علمی افغانستانی است که اگر به ثمر برسد، سطح علمی دانشجویان و حتی دانش آموزان مهاجر را از چیزی که امروز

اماجالب ترین بخش واحد آموزش های خارج از درسی است که بیشتر به درد آینده شغلی دانشجویان مهاجر می خورد. باتوجه به اینکه پیدا کردن شغل مرتبط با رشته تحصیلی برای ما دانشجویان مهاجر تقریباً غیر ممکن است

محمد کامران - سال ۱۳۷۱ پنج دانشجوی افغانستانی دور هم جمع می شوند و فکرهایشان را روی هم می ریزند که چه کاری می شود کرد که دانشجویان افغانستانی دور هم جمع شوند؟ در نهایت، پس از هم فکری های زیاد به این نتیجه رسیدند که باید یک کار تشکیلاتی منظم را پی ریزی کنند که در سال های نبود آن ها هم، مجموعه شان همچنان پابرجا بماند. از دل آن جلسه پنج نفره، اتحادیه اسلامی دانشجویان افغانستانی بیرون آمد. تشکیلات منظمی که در طول این سال ها بی هیچ وقفه ای برای دانشجویان و حتی دانش آموزان افغانستانی کار کرده است و فضایی را برای آن ها ایجاد کرده که بی دغدغه، مشکلاتشان را مطرح کنند و یا استعدادهایشان را پرورش دهند. حالا چند ماه دیگر تنها اتحادیه رسمی دانشجویان افغانستانی در ایران بیست و پنج سالگی اش را جشن می گیرد و از همه مهم تر اینکه فعالیت هایش وارد فاز تازه ای می شود. باسید محمد حسینی، دبیر فعلی این اتحادیه یک ساعتی درباره تشکیلاتشان گفتیم.

است، بالا بردن سطح علمی بچه هاست. اصلاً بیشتر برنامه های ما طوری است که دانشجویان را به سمت وسوی پژوهش سوق می دهد. چون همه آن چیزهایی که درباره تغییر نگرش جامعه افغانستان به شما گفتیم، زمانی به دست می آید که ما افرادی داشته باشیم که از نظر علمی در بالاترین سطح ممکن باشند.

آموزش هایی هم برای درس و دانشگاه و هم برای بازار کار

همین علم و آموزش محور بودن اتحادیه اسلامی دانشجویان افغانستان باعث شده است که بیش از هر قسمت دیگری، واحد آموزششان حسابی فعال باشد. از آموزش مربوط به دروس دانشگاهی گرفته تا آن هایی که به درد بازار کار می خورد. حسینی در همین رابطه می گوید: از آنجایی که ما در مجموعه تقریباً از هر رشته دانشگاهی ممکن نماینده داریم، یک بخش از آموزش هایمان معطوف به نیازمندی های خود دانشجویان است. مثلاً دانشجویی رشته اش زمین شناسی است و نیاز دارد که کار با یک نرم افزار خاص را یاد بگیرد، وقتی به ما اعلام نیاز می کند، در اولین فرصت کلاس را برای او و یا چند نفری که درخواست داده اند برگزار می کنیم. معلم آن کلاس هم از دانشجویان خود اتحادیه است که با فارغ التحصیل شده و یا اینکه در آن کار یا واحد درسی است.

او ادامه می دهد: از کلاس های آموزشی ما که به هیچ عنوان تعطیل نمی شود، کلاس آموزش زبان است. بالاخره تعداد زیادی از دانشجویان افغانستانی در ایران پس از مدتی برای ادامه تحصیل به کشورهای

یک نهاد مستقل دانشجویی نه چیز دیگر

حسینی که حالا هشت ماه می شود سکان هدایت اتحادیه اسلامی دانشجویان افغانستان را به دست گرفته، دانشجوی کارشناسی ارشد مطالعات مترجمی زبان انگلیسی است و مثل بیشتر بچه های دانشجوی افغانستانی در ایران به دنیا آمده و بزرگ شده است. او درباره اتحادیه شان به ما می گوید: اتحادیه ما یکی از تشکل های قدیمی دانشجویان مهاجر در ایران است که همین روزها وارد بیست و پنج سالگی می شود. اینکه بعضی ها فکر می کنند ما وابسته به سازمان خاصی هستیم، کاملاً اشتباه است. «اِدا» یک نهاد مستقل است که به صورت دانشجویی اداره می شود و نه به وزارت علوم ایران و نه به هیچ سازمان دیگری در افغانستان وابستگی ندارد. از همان ابتدای تشکیل اتحادیه همواره این طرز فکر در بین مسئولان آن وجود داشته است که آغازگر یک دگرگونی در کل جامعه افغانستان به وسیله دانشجویانی که در ایران تحصیل می کنند، باشند. بالاخره سال هاست که افکار غلط و پوسیده، حزب گرایی های بیش از حد و... به کشور ما ضربه زده است و باید مبارزه با آن ها از یک جایی آغاز شود که این اتحادیه یک سرمشا مقابل به تندرستی است. از دل همین مجموعه و با همین نگاه، بسیاری از بچه های دانشجوی پس از فارغ التحصیلی به افغانستان رفتند و به اندازه خودشان تأثیر گذار بودند.

او می گوید: در این بیست و پنج سال هدف اصلی شان رشد علمی دانشجویان مهاجر بوده است و سپس صحبت هایش را این گونه پی می گیرد: یکی از مسائلی که در «اِدا» بیش از هر چیز دیگری پررنگ تر